

Πρέπει όμως να τονίσω, ότι από το 1926, ότι ιδρύθη η Ἀκαδημία, μέχρι σήμερα, ἤτοι ἐπὶ 38 ἔτη, καίτοι αἱ ὑπηρεσίαι καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς Ἀκαδημίας ἠδύνηθησαν καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν ὑπερμέτρως, ὅμως αὐταὶ διεξάγονται ὑπὸ εὐαριθμὸν προσωπικοῦ. Ἐπιβάλλεται τούτου ἕνεκα ἢ διὰ νέου νόμου, τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιδιώξω-μεν συντόμως τὴν ψήφισιν, ἀναδιοργάνωσις τῆς τε ἐπιστημονικῆς καὶ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας, ἀξανομένου τοῦ προσωπικοῦ, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται μεγαλύτερα καὶ ἱκανοποιητικώτερα ἀποδόσεις τῶν ἐπιστημονικῶν Ἀρχείων καὶ ἀρτιώτερα ἢ διεξαγωγή τῆς πολυσχιδοῦς ὑπηρεσίας τῶν Γραφείων, ἐπὶ τῇ προβλέπει μάλιστα ἰδρύσεως καὶ τῶν νέων ἐπιστημονικῶν Ἀρχείων.

Τέλος ἕτερον ζήτημα, τὸ ὁποῖον φρονῶ, ὅτι πρέπει ν' ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς τὴν Ἀκαδημίαν, εἶναι καὶ ἡ πλήρωσις τῶν τακτικῶν ἑδρῶν αὐτῆς. Ἀναφέρω συγκεκριμένως, ὅτι ἐπὶ 25 ἑδρῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, εἶναι κεναὶ αἱ 12, ἐπὶ 25 τακτικῶν ἑδρῶν τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν εἶναι κεναὶ αἱ 9 καὶ ἐπὶ 15 ἑδρῶν τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι κεναὶ αἱ 5.

Ἡ πλήρωσις τῶν ἑδρῶν τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἐπιβεβλημένη, ἵνα ἡ Ἀκαδημία, διὰ τῆς συμβολῆς τῶν νέων μελῶν, ἐπιτόχῃ τοὺς πολυμερεῖς σκοπούς, οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκονται διὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς.

Αὐτὰ εἶναι, κύριοι Συνάδελφοι, ἐν συνόψει, τὰ κυριώτερα ζητήματα, ἅτινα θέλουσι μᾶς ἀπασχολήσῃ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἐπικαλοῦμαι τὴν πολύτιμον συμπαράστασιν ὑμῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως, ὅστις διὰ τῶν ἐξαιρετικῶν ἱκανοτήτων του καὶ τῆς μεγάλης πείρας του περὶ τὰ πράγματα τῆς Ἀκαδημίας, εὐελπιστῶ ὅτι θέλει καταστήσῃ ἀκοπώτερον καὶ εὐχάριστον τὸ ἔργον μου ὡς Προέδρου.

Εἶναι βεβαίως βραχεῖα ἢ θητεία τοῦ Προέδρου καὶ στενὸν τὸ περιθώριον τῆς δράσεως, τὸ ὁποῖον τοῦ ἀφήνει ἢ ἐνέργεια τῆς Συγκλήτου καὶ τῆς Ὀλομελείας. Παρὰ ταῦτα ὅμως εἶναι φυσικὸν νὰ φιλοδοξῇ ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος, ὅπως καὶ κατὰ τὸ ἔν, ἔστω, ἔτος τῆς προεδρίας του, ἐπιδιώξῃ νὰ ἀφήσῃ ἔργον ὄχι κατώτερον τῶν ὑποχρεώσεών του.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ξεν. Ζολώτας** παρουσιάσας τὸ βιβλίον τοῦ κ. Γ. Δ. Λουκοπούλου, *Νομισματικὴ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις*, Ἀθῆναι 1962, εἶπε περὶ τοῦ περιεχομένου του τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν ὁ συγγραφεὺς ἀποβλέπει εἰς τὴν χρησιμοποίησιν συγχρόνων μεθόδων ἀναλύσεως διὰ τὴν διατύπωσιν μιᾶς γενικωτέρας θεωρίας τῆς

νομισματικῆς πολιτικῆς, προσιδιάζουσας εἰς τὰς συνθήκας τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν οἰκονομιῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία ἀποτελεῖ εἰς τινὰ βαθμὸν τὸ ἐμπειρικὸν ὑπόβαθρον τῆς μελέτης.

Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Λουκοπούλου χαρακτηρίζεται ἀπὸ ὀξεῖαν ἀναλυτικὴν σκέψιν καὶ σύγχρονον τεχνικὴν, εἶναι δὲ βιβλιογραφικῶς ἐνημερωμένη. Συγχρόνως ὅμως ἐμφανίζει χαλαρὰν ἐσωτερικὴν ἐνότητα, ὑπέρομετρον ἐπικριτικὴν διάθεσιν καὶ ἀρκετὸν δογματισμὸν.

Ἡ μελέτη ἐν τῷ συνόλῳ της παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτελεῖ ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὴν θεωρητικὴν ἀνάλυσιν καὶ πρακτικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ ὅλη ἐργασία διαιρεῖται εἰς 4 μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἐρευνῶνται αἱ ἀναλυτικαὶ βάσεις τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς ἐν τῷ πλαισίῳ μιᾶς οἰκονομίας ὑποκειμένης εἰς διαρθρωτικὰς μεταβολάς. Εἰς τὸ δεύτερον τμήμα ἐξετάζεται ἡ φύσις καὶ αἱ νομισματικαὶ ἐπιπτώσεις τῆς διαδικασίας τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐν παραρτήματι τὸ πρόβλημα τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Τὸ τρίτον μέρος ἀφιερῶνται εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς σχέσεως μεταξὺ πληθωρισμοῦ καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἐνῶ τὸ τέταρτον μέρος ἐξετάζει τὴν τεχνικὴν καὶ τὰς μεθόδους χρηματοδοτήσεως τῆς ἀναπτύξεως.

Ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ πραγματοποιουμένη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀνάλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐξ αὐτῆς δημιουργουμένας πληθωρικὰς πιέσεις. Ὁ συγγραφεὺς προβαίνει εἰς μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀνάλυσιν τῶν διαδοχικῶν σταδίων τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ καταδεικνύει τὰς καταστροφικὰς ἐπιπτώσεις τῆς πληθωρικῆς δίνης ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἐξ ἄλλου, αἱ ἀπόψεις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου μιᾶς ἀναπτυσσομένης οἰκονομίας, μολονότι δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον κριτικῆς, ἐμφανίζουν ἀξιόλογον ἐνδιαφέρον καὶ παρέχουν βάσιν συζητήσεως.

Ἡ ἀνάλυσιν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τῶν θεμάτων τῆς χρηματοδοτικῆς καὶ δημοσιονομικῆς τεχνολογίας μιᾶς ἀναπτυσσομένης οἰκονομίας, ὡς καὶ τοῦ προβλήματος τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ, εἶναι ἐκ τῶν καλυτέρων τμημάτων τῆς μελέτης, μολονότι τὰ συμπεράσματα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν θεμελιοῦνται συχνάκις ἐπὶ ἀνεπαρκοῦς βάσεως.

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Λουκοπούλου, ἡ ὁποία, ὡς τονίζει ὁ συγγραφεὺς, ἔχει σαφῶς τὸν χαρακτῆρα δοκιμίου, ἀποτελεῖ ἐνθαρρυντικὴν ἀπαρχὴν ἐφαρμογῆς τῶν συγχρόνων θεωρητικῶν σχημάτων διὰ τὴν ἀνάλυσιν τῶν προβλημάτων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.